

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 20 sierpnia 1985 r.

Nr 13

Treść:

Poz.

Str.

UCHWAŁY:

- 84 — nr 21 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skawinie z dnia 18 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny 91
- 85 — nr 17 Gminnej Rady Narodowej w Jerzmanowicach-Przegini z dnia 20 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na 1985 r. 93
- 86 — nr 15 Gminnej Rady Narodowej w Iwanowicach z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny 94
- 87 — nr 24 Gminnej Rady Narodowej w Pcimiu z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny 95
- 88 — nr 18 Gminnej Rady Narodowej w Zielonkach z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na 1985 r. 96
- 89 — nr 41 Gminnej Rady Narodowej w Gdowie z dnia 17 czerwca 1985 r. w sprawie opłaty administracyjnej za spisanie testamentu 97
- 90 — nr 42 Gminnej Rady Narodowej w Gdowie z dnia 17 czerwca 1985 r. w sprawie podatku od posiadania psów 98
- 91 — nr 43 Gminnej Rady Narodowej w Gdowie z dnia 17 czerwca 1985 r. w sprawie opłaty targowej 98
- 92 — nr 42 Gminnej Rady Narodowej w Sieprawiu z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie podatku od posiadania psów 99
- 93 — nr 43 Gminnej Rady Narodowej w Sieprawiu z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie opłaty administracyjnej za spisanie testamentu 99

ZARZĄDZENIE

- 94 — nr 13 Naczelnika Dzielnicy Kraków-Krowodrza z dnia 16 kwietnia 1984 r. w sprawie przeznaczenia terenu osiedla Chelm cz. I pod budownictwo jednorodzinne i zagrodowe i jego podziału na działki budowlane . . .100

84

§ 1.

UCHWAŁA Nr 21

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skawinie
z dnia 18 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Skawinie uchwala, co następuje:

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następujące wielokrotności stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia

roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotną stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotną stawka,
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
 - a) bez zatrudniania pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka.
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
 - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenia na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudniania pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka,
- 3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych:
 - na wsi — 1-krotna stawka,
 - w mieście — 2-krotna stawka,
 - b) pozostałych towarów:
 - na wsi — 2-krotna stawka,
 - w mieście — 3-krotna stawka,
- 5) prowadzących działalność gastronomiczną:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż jednego pracownika:
 - na wsi — 2-krotna stawka,
 - w mieście — 3-krotna stawka.

6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:

- a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
- b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika:
 - na wsi — 2-krotna stawka,
 - w mieście — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. złotych wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntów zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące świadczenia na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej,

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ułga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz gminny osoby fizyczne, które prowadzą wyłącznie usługi na rzecz ludności w zakresie kowalstwa, szewstwa, rymarstwa, kołodziejstwa lub zduństwa.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
St. Bartosz

85

UCHWAŁA Nr 17

**Gminnej Rady Narodowej w Jerzmanowicach — Przegini,
z dnia 20 grudnia 1984 r.**

**w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny
na 1985 r.**

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Jerzmanowicach — Przegini uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka.
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wy-

twórczą, handlową, lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu jednego pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka.
- 3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 1-krotna stawka,
 - b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka.
- 4) prowadzących działalność gastronomiczną:
 - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i nie zabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i nie zabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki społecznej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,

- 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które:

- 1) zostały dotknięte klęską losową związaną z prowadzeniem zakładu,
- 2) wykonują usługi dla ludności w następujących zawodach: kowalstwo, szewstwo, fryzjerstwo i zduństwo.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:

W. Mrozowska

86

UCHWAŁA Nr 15

Gminnej Rady Narodowej w Iwanowicach

z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Iwanowicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) w pozostałych przypadkach 2-krotna stawka.
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.
2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową, lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:
 - 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze — świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
 - 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka.
 - 3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
 - 4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 1-krotna stawka,
 - b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka.
 - 5) prowadzących działalność gastronomiczną:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.
 - 6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną w pkt 1 do 5:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i nie zabudowanych.

5. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki społecznej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych.
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
A. Musiałek

87

UCHWAŁA Nr 24

Gminnej Rady Narodowej w Peimiu
z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalania stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa ustala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi — 2-krotna stawka;
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową, lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.

- 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie ludności gminy — 1-krotna stawka,
 - 3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnianiu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnianiu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
 - 4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 1-krotna stawka,
 - b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka.
 - 5) prowadzących działalność gastronomiczną:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.
 - 6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 2-krotna stawka.
3. Za pracownika, o którym mowa, w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowym i obrotowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynku, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki społecznej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynku, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60,

prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,

- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny czynnych członków OSP na podstawie przedłożonych przez zarządy OSP wykazów faktycznie przepracowanych godzin w akcjach pożarowych, ćwiczeniach itp. oraz osoby zajmujące się oświetleniem ulicznym, licząc 150 zł za każdą godzinę.

§ 5.

Upoważnia się Naczelnika Gminy do obniżenia świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, które zostały dotknięte klęskami żywiołowymi lub u których występują choroby przewlekłe np. gruźlica itp.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
St. Hodurek

88

UCHWAŁA Nr 18

Gminnej Rady Narodowej w Zielonkach
z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na rok 1985

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym (Dz.U. Nr 52, poz. 269) — Gminna Rada Narodowa w Zielonkach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu 2 i więcej pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 3) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 i 2:
 - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową, lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej na zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 2) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
- 3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 2-krotna stawka.
- 4) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej bez względu na ilość zatrudnionych pracowników — 2-krotna stawka.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 15 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł z 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i nie zabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki społecznej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:
 - 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
 - 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
 - 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadającymi innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
St. Orzechowski

89

UCHWAŁA Nr 41

Gminnej Rady Narodowej w Gdowie
z dnia 17 czerwca 1985 r.

w sprawie opłaty administracyjnej za spisanie testamentu.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) — Gminna Rada Narodowa w Gdowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie gminy Gdów opłatę administracyjną za spisanie testamentu w wysokości:

- 1) od testamentu spisanego w siedzibie Urzędu Gminy — 300 zł
- 2) od testamentu spisanego poza Urzędem — 500 zł.

§ 2.

Opłatę pobiera osoba dokonująca wymienionych w § 1 czynności urzędowych wystawiając dowód wpłaty będący drukiem ścisłego zarachowania.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr 29 Gminnej Rady Narodowej w Gdowie z dnia 29 czerwca 1977 r. w sprawie wprowadzenia na terenie gminy stałej opłaty za sporządzenie testamentu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Niewiarowski

90

UCHWAŁA Nr 42

Gminnej Rady Narodowej w Gdowie
z dnia 17 czerwca 1985 r.

w sprawie podatku od posiadania psów.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50), Gminna Rada Narodowa w Gdowie uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Obowiązek podatkowy dotyczący podatku od posiadania psów ciąży na osobach fizycznych posiadających psy.

2. O nabyciu lub zbyciu psa podlegającego opodatkowaniu osoby zobowiązane powiadamiają sołtysa wsi w terminie do 3 miesięcy od daty zaistnienia tych okoliczności.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu pierwszego półrocza danego roku, podatek od posiadania psów pobiera się w wysokości połowy stawek określonych w § 2.

4. Powstanie obowiązku podatkowego w drugim półroczu danego roku, powoduje opodatkowanie podatkiem od posiadania psów począwszy od roku następnego.

§ 2.

Ustala się następujące roczne stawki podatku od posiadania psów:

- 1) od osób prowadzących gospodarstwa rolne:
 - a) od drugiego psa utrzymywanego w celu pilnowania gospodarstwa rolnego — 200.— zł.
 - b) od każdego następnego — 500.— zł.
- 2) od właścicieli nieruchomości oraz pozostałych osób mających miejsce stałego pobytu na terenie gminy:
 - a) od pierwszego psa — 200.— zł.
 - b) od każdego następnego — 500.— zł.
- 3) od osób prowadzących hodowlę psów rasowych — od każdego psa — 1000.— zł.

§ 3.

1. Niezależnie od określonych ustawą zwolnień od obowiązku podatkowego dotyczącego podatku od posiadania psów zwalnia się od tego obowiązku:

- 1) członków kół łowieckich — od jednego psa myśliwego,
- 2) właścicieli szczeniąt w wieku do 6 miesięcy.

2. Posiadacze psów, będący emerytami lub rencistami prowadzącymi samodzielne gospodarstwo domowe, opłacają podatek od posiadania psów od jednego psa na gospodarstwo domowe w wysokości połowy stawek określonych w § 2.

§ 4.

Podatek od posiadania psów pobierają sołtysi poszczególnych wsi w terminie wpłat IV raty łącznego zobowiązania pieniężnego, tj. do dnia 15 listopada za dany rok. Naczelnik Gminy w porozumieniu z sołtysami wsi sporządza i uzupełnia ewidencję osób zobowiązanych do opłacania podatku od posiadania psów.

§ 5.

Pobór podatku od posiadania psów potwierdza się dowodem wpłaty, będącym drukiem ścisłego zarachowania. Rozliczenie i egzekucję podatku prowadzi Naczelnik Gminy.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Niewiarowski

91

UCHWAŁA Nr 43

Gminnej Rady Narodowej w Gdowie
z dnia 17 czerwca 1985 r.

w sprawie opłaty targowej.

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) — Gminna Rada Narodowa w Gdowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Opłatę targową pobiera się dziennie od osób fizycznych dokonujących sprzedaży na targowisku lub w innym miejscu wyznaczonym czasowo przez Naczelnika Gminy na cele handlowe.

§ 2.

Nie pobiera się opłaty od osób dokonujących sprzedaży w ramach działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła albo okresowo zwolnionych od opodatkowania lub opłaty skarbowej. Osoby te przedstawiają inkasentowi dowód uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego lub decyzję w sprawie ustalenia wysokości opodatkowania w formie karty podatkowej albo decyzję w sprawie ustalenia opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

§ 3.

Wysokość dziennych stawek opłaty targowej określa załącznik do uchwały.

§ 4.

Opłatę pobiera inkasent wyznaczony przez Naczelnika Gminy, wystawiając dowód wpłaty będący drukiem ścisłego zarachowania.

§ 5.

Traci moc uchwała Nr 48 Gminnej Rady Narodowej w Gdowie z dnia 20 lipca 1981 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej na terenie gminy Gdów.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Niewiarowski

Załącznik do uchwały Nr 43
GRN w Gdowie
z dnia 17 czerwca 1985 (poz. 91)

WYSOKOŚĆ DZIENNYCH STAWEK OPŁATY TARGOWEJ

I. Sprzedaż zwierząt:

Opłata targowa od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki wynosi:

1) Bydło

- a) krowy, buhaje, woły — powyżej 2 lat — 200 zł
- b) jałowice — powyżej 6 miesięcy do 2 lat — 100 zł
- c) cielęta — do 6 miesięcy — 50 zł

2) Trzoda chlewna

- a) maciory, tuczniki — powyżej 6 miesięcy — 50 zł
- b) prosięta warchlaki — do 6 miesięcy — 30 zł

3) Owca

- a) maciorki i tryki — powyżej 6 miesięcy — 50 zł
- b) jagnięta — do 6 miesięcy — 30 zł

4) Inne zwierzęta

II. Sprzedaż produktów rolnych wytworzonych przez zbywcę we własnym gospodarstwie rolnym:

- 1) Przy sprzedaży detalicznej i hurtowej bez względu na rodzaj środka transportu — 150 zł
- 2) Przy sprzedaży kwiatów okolicznościowych bezpośrednio z wozu konnego lub innego środka transportu — 300 zł
- 3) Przy sprzedaży ze stoiska, straganu — od każdego m² zajętego placu — 30 zł
- 4) Przy sprzedaży obnośnej: z ręki, kosza, skrzynki, wiadra, beczki itp. — 20 zł

III. Sprzedaż pozostałych towarów:

- 1) Przy sprzedaży bezpośrednio ze środka transportu — 150 zł
- 2) Przy sprzedaży drewna budowlanego bezpośrednio ze środka transportu — 500 zł
- 3) Przy sprzedaży na stoisku, straganie za każdy m² zajętego placu — 30 zł
- 4) Przy sprzedaży obnośnej z ręki, kosza, skrzynki, wiadra, beczki itp. — 50 zł

IV. Sprzedaż usług:

- 1) Za każdy m² zajętego placu pod stoisko, stragan niezależnie od rodzaju świadczonych usług — 30 zł
- 2) Za każdy m² zajętego placu na świadczenie usług rozrywkowych (karuzele, strzelnice itp.)
 - a) za każdy dzień z wyjątkiem dni odpu-

- stowych — 100 zł
- b) w dni odpustowe — 500 zł

Przewodniczący Rady:
W. Niewiarowski

92

UCHWAŁA Nr 42

Gminnej Rady Narodowej w Sieprawiu

z dnia 19 lipca 1985 r.

w sprawie podatku od posiadania psów.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Sieprawiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze gminy Siepraw pobiera się podatek od posiadania psów w następującej wysokości:

- 1) od pierwszego psa 100 zł rocznie
- 2) od drugiego i każdego następnego psa 500 zł rocznie

§ 2.

1. Podatek od posiadania psów płatny jest u sołtysa sołectwa, w którym zamieszkuje właściciel psa, przy II racie płatności zobowiązania pieniężnego na podstawie wezwania Urzędu Gminy w Sieprawiu.

2. Urząd Gminy zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów, która powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko posiadacza psa,
- 2) miejsce zamieszkania,
- 3) liczbę posiadanych psów,
- 4) datę wejścia w posiadanie psa i utraty jego posiadania,
- 5) daty i kwoty wpłat podatku,
- 6) odsetki za zwłokę.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodnicząca Rady:
E. Dobosz

93

UCHWAŁA Nr 43

Gminnej Rady Narodowej w Sieprawiu

z dnia 19 lipca 1985 r.

w sprawie opłaty administracyjnej za spisanie testamentu.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Sieprawiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze Gminy Siepraw wprowadza się opłatę administracyjną za spisanie testamentu:

- 1) w Urzędzie Gminy w wysokości 400 zł
- 2) poza Urzędem w wysokości 600 zł.

§ 2.

Oплата administracyjna płatna jest gotówką w Urzędzie Gminy przed dokonaniem czynności urzędowej.

§ 3.

Traci moc uchwała nr 26 Gminnej Rady Narodowej w Sieprawiu z dnia 10 lutego 1979 r. w sprawie opłaty administracyjnej za sporządzenie testamentu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1985 r.

Przewodnicząca Rady
E. Dobosz

94

ZARZĄDZENIE Nr 13

Naczelnika Dzielnicy Kraków — Krowodrza

z dnia 16 kwietnia 1984 r.

w sprawie przeznaczenia terenu osiedla Chelmu Cz. I pod budownictwo jednorodzinne i zagrodowe i jego podziału na działki budowlane.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinne i zagrodowe oraz podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz.U.

*) nie ogłasza się

Nr 27, poz. 192) i § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Sódowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczania i podziału terenów budownictwa jednorodzinne i zagrodowe na obszarze miast i osiedli (Dz.U. Nr 35, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przeznacza się pod budownictwo jednorodzinne i zagrodowe teren osiedla Chelmu cz. I położony w dzielnicy Krowodrza w Krakowie w rejonie ulic Rzepichy, Za Skłonnem i Zakamycze, Wiosennej i Chelmskiej oraz Junackiej i Pylnej.

§ 2.

Teren budownictwa jednorodzinne i zagrodowe ustalony w § 1 dzieli się na działki budowlane zgodnie z projektem podziału stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia. *)

§ 3.

Szczegółowy zakres oraz termin rozpoczęcia i zakończenia budowy urządzeń komunalnych na terenie budownictwa jednorodzinne i zagrodowe ustalonego w § 1 określa załącznik Nr 2 do zarządzenia. *)

§ 4.

Wykonanie zarządzenia porucza się Wydziałowi Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicego Kraków — Krowodrza.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 lipca 1985 r.

Naczelnik Dzielnicy:
wz. M. Krawczyk
Z-ca Naczelnika Dzielnicy

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4

Prenumerata roczna 330 zł

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 350-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

ODBIORCA

Oплата pocztowa uiszczona gotówką

cena zł 30.—